

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **R. H.**, bytom S., zastúpený **U., s.r.o., so sídlom N.**, proti odporkyňi: **Obec H. P.** so sídlom H. P., v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/126/2009 zo dňa 19. januára 2010 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/126/2009 zo dňa 19. januára 2010 **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) v spojení s § 250l ods. 2 OSP konanie zastavil, nakoľko navrhovateľ zobral odvolanie v celom rozsahu späť. O trovách konania rozhodol, odvolávajúc sa na ustanovenie § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalovaného (správne mal uviesť „odporkyňu“) zaviazal nahradiť žalobcovi (správne mal uviesť „navrhovateľovi“) náhradu trov konania v sume 369,97 eur k rukám jeho právneho zástupcu, v lehote troch dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Krajský súd zároveň poučil účastníkov konania o prípustnosti podania odvolania proti tomuto uzneseniu.

Odporkyňa podala proti výroku napadnutého uznesenia krajského súdu týkajúceho sa náhrady trov konania odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe nepriznania náhrady trov konania navrhovateľovi. Nesúhlasiac s názorom krajského súdu ohľadom dôvodu priznania náhrady trov konania,

a to, že k zastaveniu konania došlo pre správanie sa odporkyne, hoci návrh bol navrhovateľom podaný dôvodne, uviedla, že k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa nedošlo na základe toho, že odvolanie proti jej rozhodnutiu bolo podané dôvodne a zároveň uviedla, že táto skutočnosť nevyplýva zo žiadneho rozhodnutia, a ani zo spisového materiálu. Zároveň namietla aj výšku priznanej náhrady, a to konkrétne vo vzťahu k priznanej odmene za späťvzatie návrhu dôvodiac tým, že späťvzatie návrhu ako úkon právnej služby nemožno subsumovať pod ustanovenie § 14 ods. 2 písm. f/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), keďže tento úkon nie je vyjadrením k návrhu na začatie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) uznesenie krajského súdu preskúmal v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania a konanie mu predchádzajúce (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

V štvrtej hlave piatej časti OSP je upravené konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t a § 250u OSP), pričom v súlade s ustanovením § 250t ods. 8 OSP sa na toto konanie subsidiárne použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti OSP.

Podľa § 250t ods. 6 OSP predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250t ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu **nie je prípustný opravný prostriedok.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že navrhovateľ doručil dňa 1.12.2009 na Krajský súd v Banskej Bystrici **návrh, ktorým sa domáhal vyslovenia povinnosti obci H. P. konať a rozhodnúť vo veci vydania územného rozhodnutia** o umiestnení stavby – rodinného domu (bungalov 666Z), prístupovej komunikácie, NN prípojky a vodovodnej prípojky na pozemkoch, parcelné č. X. Podaním doručeným na krajský súd dňa 5.1.2010 oznámil navrhovateľ prvostupňovému súdu, že odporkyňa v správnom konaní opätovne konala a vydala rozhodnutie, čím odpadli dôvody na ďalšie konanie a preto navrhol konajúcemu súdu konanie **podľa § 250t ods. 6 OSP zastaviť** a zaviazat' odporkyňu k náhrade trov konania v sume 444,04 eura. Na základe tohto podania prvostupňový súd konanie zastavil podľa **§ 250d ods. 3 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP** a odporkyňu uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 369,97 eur k rukám jeho právneho zástupcu.

Odvolací súd však v napadnutom uznesení krajského súdu vzhladol vážne procesné a formálne pochybenia. Prvostupňový súd v jeho záhlaví okrem nesprávneho označenia účastníkov konania, keď účastníkmi konania podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP sú navrhovateľ a odporca a nie žalobca a žalovaný, uviedol chybne aj predmet konania – **žaloba proti rozhodnutiu odporkyne č. Oc.ú-772/2009/PM zo dňa 15.12.2009** (mimochodom vydanému až po začatí súdneho konania), pričom podľa názoru odvolacieho súdu podloženom aj obsahom súdneho spisu neomylnne vyplýva, že sa jedná o konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (obce H. P.), ktoré je explicitne upravené v § 250t a 250u OSP za subsidiárneho použitia ustanovení prvej a druhej hlavy piatej časti OSP. Vážneho procesného pochybenia sa prvostupňový súd dopustil tým, že zastavil konanie odvolávajúc sa pritom na ustanovenie § 250d ods. 3 OSP, **dokonca s použitím § 250l ods. 2 OSP** (zakotvujúceho subsidiárne použitie ustanovení prvej hlavy piatej časti OSP pri rozhodovaní súdov o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov), pričom vychádzajúc z podania navrhovateľa, považoval odvolací súd za nesporné, že navrhovateľ svojím podaním nemal v úmysle zobrat' svoj návrh späť, ale súdu len oznámil skutočnosť o následnom konaní odporkyne, majúcu za následok zastavenie konania podľa § 250t ods. 6 OSP. Správna aplikácia príslušného ustanovenia pri zastavení konania je v danom prípade relevantná vo vzťahu k prípustnosti podania opravného prostriedku, keďže proti rozhodnutiu súdu vydanému v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t ods. 7 OSP) je opravný prostriedok **nepripustný**, avšak proti rozhodnutiu súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby podľa § 250d ods. 3 OSP je opravný prostriedok v podobe odvolania **pripustný**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany krajského súdu, nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkovi konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia potenciálne odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné záverom upozorniť prvostupňový súd, že preskúvanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. Oc.ú.-772/2009/PM zo dňa 15.12.2009, nie je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní, ale podľa vyjadrenia navrhovateľa uvedeného v jeho podaní zo dňa 4.1.2010, je predmetom preskúvania v rámci odvolacieho správneho konania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na to, že odporkyňa podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, odvolací súd postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ustanovením § 250t ods. 7 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP odvolanie odmietol.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. februára 2011

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth